

1. Собкевич О.В. Тенденції і чинники розвитку промисловості України у посткризовий період / Проблеми науки. – 2013.- № 4. – С. 34-41.

2. Потенціал національної промисловості: цілі та механізми ефективного розвитку / Ю.В. Кіндзерський, М.М. Якубовський, І.О. Галиця та ін.; за ред. Ю.В. Кіндзерського; НАН України; Ін-т екон. та прогноз. – К., 2009. – 928 с.

Нагорняк Галина, Нагорняк Ірина

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ ПРОГРАМНОГО ПРОДУКТУ ЯК ОБ'ЄКТА ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ У ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Вивчення суспільних відносин, пов'язаних з охороною результатів інтелектуальної діяльності в Інтернеті, зокрема програмних продуктів, дозволяє говорити про наявність безлічі невирішених питань. Застосування програмно-технічних засобів захисту результатів інтелектуальної діяльності в Інтернеті поки не дозволяє забезпечити достатній рівень їх охорони. Навпаки, досягнення науково-технічного прогресу активно використовуються в цілях комп'ютерного піратства, поширення спаму та кіберсквоттінгу та іншого незаконного використання результатів інтелектуальної діяльності. Комп'ютерне піратство – це правопорушення, суть якого полягає у використанні творів науки, літератури і мистецтва, які охороняються авторським правом, без дозволу авторів та інших правовласників або з порушенням умов договору про використання таких творів. Спам – розсилка комерційної, політичної та іншої реклами або іншого виду повідомлень особам, які не виражають бажання їх отримувати. У загальноприйнятому значенні термін “спам” вживається стосовно до розсилки електронних листів. Кіберсквоттінг – придбання доменних імен, співзвучних з назвами відомих компаній або просто з “дорогими” назвами з метою їх подальшого перепродажу або розміщення реклами, використання інтелектуальних прав в Інтернеті.

На сьогодні у цифровому середовищі не забезпечується правова охорона результатів інтелектуальної діяльності. У даний час в юридичній науці відсутня єдність підходів до вирішення правових проблем охорони інтелектуальних прав в Інтернеті. Деякі з них можна назвати діаметрально протилежними. Згідно однієї позиції, в Інтернеті принципово неможливо забезпечити правовий захист інтелектуальних прав, у зв'язку з чим законодавча регламентація охорони об'єктів інтелектуальних прав, розміщених в Інтернеті, недоцільна.

Інший підхід полягає в неможливості захисту інтелектуальних прав в Інтернеті традиційними правовими способами. Для вирішення зазначеної проблеми необхідно створення принципово нового юридичного інструментарію.

Комп'ютерну програму можна захистити шляхом реєстрації (депонування) її вихідного тексту в Держдепартаменті України. Програму (вихідний текст) можна представити для реєстрації як у повному обсязі, так і у вигляді фрагментів основних частин (основних, наприклад, початку й кінця, головне, щоб код давав однозначну уяву про конкретну програму). Це доцільно при великому обсязі тексту. У заявці на реєстрацію програми потрібно буде вказати використані програми інших власників (технології Macromedia Flash і 3D Max). Реєстрація вихідного тексту є єдиним засобом захисту програми, тому що патент можна одержати тільки на технічне рішення, а не на програмний продукт у чистому виді. У той же час, якщо представити пропозицію у вигляді, наприклад, блок-схеми керуючих пристроїв, то в такому вигляді пропозиція буде розглядатися, як технічне рішення й при наявності новизни може бути запатентована. Захист від копіювання програми при її реєстрації в Держдепартаменті України буде здійснюватися шляхом порівняння текстів програм (авторської й піратської), для чого буде потрібно висновок фахівця. Компенсації можуть бути розраховані, наприклад, виходячи з обсягу випущеного контрафакту. Для розуміння того, яким чином можна захистити програмний продукт у вигляді патенту, можна подивитися як приклад уже запатентовані технічні рішення в пошукових базах Укрпатенту або Роспатенту. Безсумнівно, патентний захист принципової ідеї розробки дозволить більш ефективно захищати її від копіювання, оскільки, на відміну від авторського права, буде захищатися не сам текст програми від копіювання, а основне технічне рішення.

З метою дотримання міжнародного та національного законодавства у сфері авторського права і суміжних прав Інтернет-провайдери у своїй діяльності можуть керуватися наступними положеннями: укладання цивільно-правового договору Інтернет-провайдерів з користувачами мережі Інтернет; доповнення договору про надання провайдерських послуг розділом “Використання об’єктів авторського права і суміжних прав в мережі Інтернет”; визначення в розділі “Використання об’єктів авторського права і суміжних прав в мережі Інтернет” умов відтворення (розміщення), використання та продажу об’єктів авторського права і суміжних прав; обов’язковою умовою укладання договору про надання провайдерських послуг повинна бути згода користувачів на укладання договорів із організаціями колективного управління майновими правами суб’єктів авторського права і суміжних прав; визначення в договорі про надання провайдерських послуг відповідальності користувачів за неправомірне використання об’єктів авторського права і суміжних прав

згідно з чинним законодавством України; укладання договорів Інтернет-провайдерів з організаціями колективного управління майновими правами суб'єктів авторського права і суміжних прав про виплату провайдерами добровільної винагороди.

Список використаних джерел:

1. Закон України “Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних”. – Відомості Верховної Ради України, № 7 / 2004.
2. Бондаренко С.В. Авторське право і суміжні права: [навч. посіб.] / С.В. Бондаренко. – К.: Ін-т. інт. власн. і права, 2009. – 260 с.
3. Жаров В.О. Захист права інтелектуальної власності в Україні: [навч. посіб.] / В.О. Жаров. – К.: Інст. інт. власн. і права, 2008. – 88 с
4. Капіца Ю.М. Право інтелектуальної власності Європейського Союзу та законодавство України / Ю. М. Капіца. – К.: Видавничий дім “Слово”. – 2006. – 340 с.

Олексій Марія

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ВЕЛИКА ДЕПРЕСІЯ – МАСШТАБИ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Економічний цикл – періодичне повторення таких фаз: криза, депресія, поживлення, піднесення (економічний бум) [1]. Криза – це постійне явище економіки, оскільки вона розвивається циклічно, тільки кожного разу на новому рівні; чим більший розвиток якоїсь галузі, тим більше вона постраждає внаслідок кризи. Криза, як економічне явище, може набувати глобальних масштабів, впливаючи на стан розвитку економіки у різних країнах світу. Тому, чим більше країна залежить від міжнародного ринку, на яку має місце економічна криза, тим більший буде масштаб пошкоджень.

У жовтні 1929 р. в у світовій економіці відбулася найбільша економічна криза ХХ ст., яка почалася у США і охопила інші країни світу. Ця криза отримала назву “Велика Депресія” і за масштабами не мала собі рівних в історії. Великій депресії передували події в США 1929 року — повального спаду цін на акції, що почався 24 жовтня і набув катастрофічних масштабів 28 жовтня. 29 жовтня (“чорний вівторок”) — день біржового краху на Уолл-Стріт. Деякі дослідники підкреслюють, що біржовий крах був симптомом, а не причиною Великої Депресії.